

PETITS INDIS / TONI QUERO

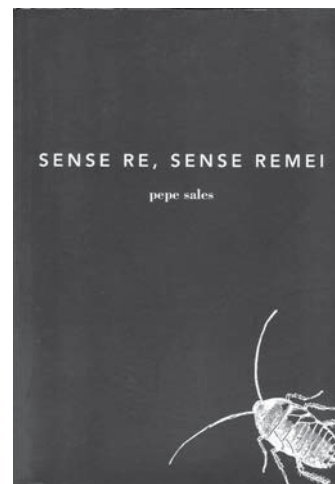
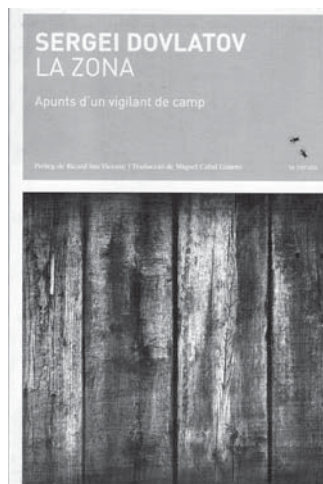
LaBreu: poesia i relats de qualitat

Probablement el paradigma d'editorial jove, independent i d'èxit sigui LaBreu Edicions. Constituïda l'any 2007 com a editorial i associació cultural sense ànim de lucre, el projecte de LaBreu va més enllà de la publicació dels seus llibres, que és només el punt de partida per a l'ampli ventall cultural amb el qual els acompanyen mitjançant presentacions, tertúlies o recitals, sense descuidar l'activisme i el ressò que les seves activitats sempre generen a les xarxes socials.

LaBreu compta actualment amb quatre col·leccions ben diferenciades, tot i que la seva punta de llança és Alabatre, dedicada a donar a conèixer noves veus o veus oblidades de la poètica catalana, així com traduccions d'obres imprescindibles per posar-les al dia o publicar-les per primer cop en català. La nòmina d'autors ressenyables d'aquesta col·lecció és impressionant. Si ens centrem en els nous valors trobem joves poetes que ja gaudeixen de certa volada, com Jaume C. Pons Alorda i Josep Pedrals, o d'altres que són tota una troballa com Anna Gual i les seves *Implosions*. Entre les veus més madures hi apareixen poetes plenament consolidats com Susanna Rafart i Marc Romera, que és també un dels responsables de l'editorial, així com dos singulars autors sabadellencs que han estat editats recentment, Josep-Ramon Bach amb *Lenunciat* i *Ragtime* de Francesc Garriga. Val la pena destacar també la redescoberta de Pepe Sales, pintor, músic i poeta, que Albert Pla va recuperar en el seu magnífic espectacle *Cançons d'amor i de droga* i del qual LaBreu n'ha editat una antologia, titulada *Sense re, sense remei*.

Si Alabatre és important per conèixer el que es cou dins de la poètica catalana actual, no ho són menys les seves acurades traduccions Trobem des de T. S. Eliot, un autor clau per entendre la poesia del segle XX, amb *Prufrock i altres observacions*, que recull el seu famós poema dramàtic "La cançó d'amor de J. Alfred Prufrock", que tant influiria en la poesia en llengua anglesa posterior, fins a un autor pel qual el propi Eliot es va interessar en la seva joventut, Paul Verlaine, del qual es publica *Homes*, recull dels seus poemes més descarnats i obscurs, amb pròleg i traducció de Jordi Llovet. Altres llibres ressenyables són la traducció de *Les Balades* de François Villon, poeta iconoclasta francès del segle XV, o *Finestrals*, l'últim poemari del gran poeta anglès Philip Larkin, que inclou també una entrevista. Larkin és un autor que, un quart de segle després de la seva mort, no para de créixer.

De les altres col·leccions amb presència d'autors catalans, Banda Ampla i Cicuta, ens aturem en dos títols. En la primera, dedicada a recollir veus i textos que neixen en la blogosfera, trobem *Paper de vidre*, un volum miscel·lani que recull les entrevistes a diferents autors i músics catalans, que van aparèixer a la revista digital del mateix nom, així com una segona part on els diferents col·laboradors de la publicació fan una petita obra de creació. Precisament un dels autors que va publicar prèviament a *Paper de Vidre*, Joan Todó, és qui va encetar la segona col·

lecció, Cicuta, dedicada als nous valors de la narrativa. El llibre de Todó *A butxacades* és segurament l'èxit editorial de LaBreu: elogiado unànimement per la crítica, aquest magnífic llibre de relats presenta un autor que caldrà seguir amb atenció en el futur.

L'última de les col·leccions, La intrusa, vol donar a conèixer autors imprescindibles que no s'havien traduït fins ara o que feia molt que restaven descatalogats. Destaca l'aposta que han fet, amb la publicació de tres títols, per l'escriptor rus, Serguei Dovlàtov, que va desenvolupar la seva carrera literària als Estats Units, on va exercir de periodista. Considerat un dels grans mestres del relat del segle XX, la seva ironia i la crítica demolidora al poder li van impedir veure publicada la seva obra al seu país d'origen, que només va començar a imprimir els seus llibres després de la seva mort i amb la caiguda de la Unió Soviètica.

Amb un catàleg ampli i rigorós, LaBreu és una aposta valenta de l'edició en català, sobretot pel seu compromís amb els nous valors i amb els gèneres menys comercials, com la poesia o el relat, i que cal seguir amb molt d'interès a la recerca de noves troballes literàries.

LA FITXA

Nom: LaBreu Edicions
 Editors: Miquel Adam, Marc Romera i Ester Andorrà
 Any de Fundació: 2007, amb activitat des del 2005
 Gènere: Poesia, narrativa estrangera, narrativa en català
 Títols publicats: 53
 Web: www.labreuedicions.com
 La recomanació: *La zona*, de Serguei Dovlàtov,
 La troballa: *Sense re, sense remei*, de Pepe Sales